

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Incarnatio Mystica Sive Christiformitas

Roger, Nicolaus

[Erscheinungsort nicht ermittelt], Anno MDCLXXXIV.

Cap. V. Christiformitas cum lesv abscondito in silentio & solitudine.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37940

tuis , ut non confundar coram te in
 iudicio, sed mundus corde videam te.
 Infelix ego homo , quis me liberabit
 de corpore mortis hujus , de necessi-
 tate peccandi evertet me de gravi il-
 lo jugo , quod imposuit super nos
 Adam. Placebo perfectè Domino in
 regione vivorum, non in hac regione
 mortuorum.

C A P U T I V.

*Christiformitas cum IESU abscondito, in
 silentio & solitudine.*

§. I.

DUm medium & altissimum silen-
 tium tenerent omnia, omnipo-
 tens sermo venit, sed infans. O Ver-
 bum diu infans ! filet in utero , filet
 in stabulo , filet in Ægypto , filet re-
 dux ab Ægypto , ubique filet, donec
 loqui præcipitur post annos triginta.
 Qui otiosum verbum dicere non po-
 terat. manet Verbum quasi otiosum :
 ô nihilominus officiosum & negotio-
 sum Verbum ! cum filet silentij lau-
 des,

M

des,

des, prædicat, & linguam nostram iniquitatis universitatem exemplo suo resonat. Eja Domine JESU, vel jam nunc loquere, ex quo Pater audiri te jussit intonans illud super aquas multas: Ipsum audite. Mirum, ne tunc quidem loqui cœpisse, sed ductum à spiritu in desertum siluisse, ad eò silentij tenax loquacitatem nostram increpat. (a) Sed quousque files, quousque dissimulas, ô Verbum Patris, æterna Dei Panegyris. Quamdiu virtus & Dei sapientia quasi infirmus aliquis & insipiens lates in populo? quamdiu nobilis Rex, & Rex cœli abri filium te pateris appellari pariter & putari? Etenim Lucas Evangelista testatur: Quoniam adhuc filius Joseph putabatur. O humilitas virtus Christi, quantum confundis superbiam nostræ vanitatis! Parum a quid scio, vel magis mihi scire video, & iam silere non possum, impuden-

(a) Bern. ser. i. Epiph.

denter me & imprudenter ingerens
& ostentans promptulus ad loquen-
dum, velox ad docendum, tardus ad
audiendum. Et Christus cùm tanto
tempore silebat, cùm seipsum abscon-
debat, nunquid inanem gloriam me-
tuebat? Quid timeret ab inani glo-
ria, qui est vera gloria Patris? utique
timebat, sed non sibi. Nobis timebat
ab illa, quibus noverat esse timen-
dum, nobis cavebat, nos instruebat.
Tacebat ore, sed instruebat opere, &
quod postea docuit verbo, jam doce-
bat exemplo. Nam de infantia Do-
mini parum aliquid audio, ex tunc
jam usque ad tricesimum annum nil
invenio.) Pone, Domine, exemplo
tuo silentium, custodiam ori meo, &
ostium circumstantiæ labijs meis; re-
cedat à me garrulitas, insipientiæ cer-
tum argumentum, detractionis janua,
scurrilitatis dux, mendacij opifex,
compunctiois desolatio, acediæ au-
thor, & curiositatis evocatrix, licen-

tiosæ cujusdam libertatis parens & indevotionis, malorum denique universitas. Porrò si futuram agitas de verbis otiosis discussionem, non valdè displicebit silentium.

§ 2.

Silentij pacisque parens & custos solitudinis amor. Christus exegit totam ferè ætatem in solitudine procul à turbis. Vox ejus est (a) : *Similis factus sum pellicano solitudinis, & factus sum sicut nycticorax in domicilio, sive in parietinis in ruinis Vigilavi, & factus sum sicut passer solitarius in tecto.* Duxit charissimos suos seorsum, maxime cum transfiguratus est ante eos, & hæc denique clausula transfigurationis fuit, ut neminem viderent discipuli, nisi JESUM solum. O beatam cordis solitudinem, cum in solum JESUM aspectus mentis intenditur! Hoc uno vivebant contenti etiam exulantes in Ægypto, & peregrinantes Maria &

(a) Ps. 110.

& Joseph. Martha queritur, quòd relicta sit sola ministrare, & Christus ei solitudinem exprobrat, monetque in turba plurimorum turbari. Zacchæus voluit JESUM videre, at non poterat præ turba. (b) Humilis enim erat, turba superba erat, & ipsa turba ad videndum benè Dominum, sicut solet turba seipsam impediabat; ascendit à turba, & vidit JESUM non impediente turbâ. Turba enim dicit humilibus, humilitatis viam gradientibus, injurias suas Deo dimittentibus, vindictam de inimicis non requirentibus: turba insultat, & dicit: indefense, qui te non potes vindicare. Turba impedit, ne videatur JESUS, turba glorians & exultans quando potuerit se vindicare, impedit ne videatur ille, qui pendens ait: Pater, ignosce illis, quia nesciunt quid faciunt. Hunc ergò volens videre Zacchæus, in quo figurabatur persona

M 3

humi-

(b) *Aug. ser. 8. de verb. Ap.*

humiliū, non attendit turbam impediētem, sed ascendit sycomorum quasi fatui pomi lignum, crucem. Esto itaque cum paucis, o Christiformitatis amator, procul à turba & hominum, & negotiorum angustam viam insiste, per quam ingrediuntur pauci; non latam illam, quæ ducit multos ad perditionem. Noli attendere quæ turmatim itur, sed quæ eundum est. Quoties inter homines fuisti, minor homo redisti: toties melior fueris, quoties tecum tacitus habitaveris: quod si malus tu cum malo te melior sis, quid si cum Homine-Deo solus cum solo in solitudine saltem interiori cordis vivere assuescas? evades brevi homine major homo, ac si fas dicere, Deus homo. Sed fugimus plerumque ut Adam reus, & fratricida Cain à facie Domini, fugimus à nobis ipsis toti foras effusi in vana & noxia, sicut ij, quibus domi malè est, cum rixosa conjugè, nempe conscientia nostræ que-

PARS SEPTIMA
querulis clamoribus , propriæque
turpitudinis aspectu exterriti fugi-
mus ad turbas. Et ubi sumus quando
nec Jesu, nec nobis præsentibus sumus?
Duc, ô Domine Jesu, animam meam
tecum in solitudinem, & loquere ei
ad cor, ut neminem in omnibus vi-
deat, nisi solum JESUM.

CAPUT V.

*Christiformitas cum IESU abscondi-
to in Oratione.*

§. I.

QUanam fuit maxima Jesu infan-
tis in utero, quæ pueri, quæ ado-
lescentis, ac juvenis, quæ tot annos
absconditi occupatio? fallor si ma-
jor ulla fuit, quàm oratio. Vacabat
& videbat, quoniam suavis est Domi-
nus. In templo corporis sui quid fa-
ceret anima sanctissima? orationem
suam in sinu suo ad Verbum, ad Pa-
trem converteret. Domus ejus corpus
ejus, domus orationis. An hoc ipsum
significavit, quod in templo rema-

M 7

nens